

BEDRE TVERRFAGLIG INNSATS (BTI)

Volum 2 / Utgave 3

BTI OG LOVEN

Ofte er foreldre og foresatte de samme personene, men i noen tilfeller kan andre enn foreldrene være oppnevnt som foresatte, f.eks. fosterforeldre.

I barneloven skilles det mellom begrepene foreldreansvar, fast bosted, samværrett og forsørgelse. I tillegg har loven regler om hvem som er mor, far eller medmor til barnet.

BARNELOVEN

Den norske samfunnsordningen bygger på en grunntanke om at det er barnets foreldre som har det primære ansvaret for barn. Barneloven regulerer forholdet mellom foreldre og barn, herunder blant annet hvem som regnes som barnets foreldre, hvem som har foreldreansvaret og hva som er dets innhold, samt hvor barnet skal bo fast.¹

Foreldreansvaret

De som har foreldreansvaret for barn har etter Barneloven § 30 en omsorgsplikt og en bestemmelsesrett og -plikt. I bestemmelses-retten og plikten ligger det at den eller de som har foreldreansvaret har en rett og plikt til å ta avgjørelser om personlige spørsmål.

I barnets rett til omsorg ligger blant annet at foreldrene plikter å tilfredsstill barnets behov for kjærlighet, trygghet, oppmerksomhet, stell, pleie, tilsyn og stimulering. Videre plikter foreldrene å gi oppdragelse og veiledning, i tillegg skal barnets behov for mat, klær, og et sted å bo. Det tydeliggjøres i lovens tredje ledd et klart og uttrykkelig forbud mot vold, også i oppdragerøyemed.

Andre kan utøve den daglige omsorgen for barnet

Foreldre kan inngå privatrettslige avtaler om at andre enn dem selv ivaretar barnet. Det offentlige har også et subsidiært ansvar for å ivareta barnets behov dersom foreldrenes omsorgsevne ikke strekker til. Det er da barnevernloven kommer til anvendelse.²

“Bruk av vald og skremmande eller plagsam framferd eller annen omsynslaus åtferd overfor barnet er forbode” – Lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre § 30 tredje ledd tredje punktum.

¹ Lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre

² Lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester